

Uchwała Nr
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 31 października 2013 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013, poz. 595 i 645) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz w związku z § 19 ust. 2 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 1999r. Nr 3, poz. 24; z 2000r. Nr 13, poz. 126; z 2001r. Nr 36, poz. 833; z 2002 r. Nr 23, poz. 391, Nr 52, poz. 1140; z 2003r. Nr 1, poz. 14; z 2004 r. Nr 5, poz. 62, Nr 83, poz. 1468; z 2007r. Nr 95, poz. 1651, Nr 105, poz. 1808)

Rada Powiatu w Goleniowie uchwala, co następuje:

§1. Po rozpatrzeniu skargi z dnia 22 października 2013 r. na Starostę Goleniowskiego uznaje się skargę za bezzasadną.

§2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Witold Kaleczyc

Uzasadnienie uchwały o negatywnym rozpatrzeniu skargi

W dniu 22 października 2013 r. do Biura Obsługi Interesanta Starostwa Powiatowego w Goleniowie wpłynęło pismo, które zakwalifikowano jako skargę na sposób organizacji działalności Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w Goleniowie.

Skarżący w pierwszej części wniesionej skargi zakwestionował obowiązujący w Wydziale system załatwiania spraw, wymagający co do zasady uprzedniego umówienia wizyty oraz załatwiania spraw w różnych „okienkach”, wskazując, iż pomimo tego udało się Skarżącemu załatwić sprawę, zaś w drugiej części wniesionej skargi zakwestionował sposób załatwienia sprawy wydania dokumentów przez urzędnika, który nie chciał wyczyścić tablic rejestracyjnych przyniesionych do urzędu przez Skarżącego, celem naklejenia na nich znaku legalizacyjnego. Skarżący wskazał na nieprawidłowe zachowanie wskazanych w skardze urzędników względem Skarżącego.

W sprawie wniesionej skargi przeprowadzono postępowanie wyjaśniające, w toku którego poddano analizie okoliczności faktyczne zdarzeń, których dotyczy skarga, a także obowiązujący stan prawny. Uzyskano wyjaśnienia od pracowników Starostwa Powiatowego, których zachowanie zostało zakwestionowane, a także ich przełożonej.

W wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego nie stwierdzono podstaw do uwzględnienia wniesionej skargi.

Odnosnie pierwszego zarzutu, dotyczącego przyjętego w Wydziale Komunikacji systemu obsługi interesantów, wskazać należy, iż System ten wprowadzono z uwagi na bardzo duże obciążenie Wydziału sprawami, celem uniknięcia długich kolejek oczekujących na załatwienie spraw, które przed wprowadzeniem systemu były zjawiskiem codziennym.

Informacja o zasadach funkcjonowania systemu w sposób czytelny umieszczona jest w Starostwie Powiatowym oraz na stronie internetowej Starostwa, w informacji o procedurze załatwiania spraw związanych z rejestracją pojazdu. Skutkiem zastosowania systemu jest to, iż osoby zamierzające załatwić sprawę umówione są na konkretną porę, co skraca maksymalnie czas oczekiwania na jej załatwienie. Dotychczasowa praktyka wskazuje, iż system ten znacznie usprawnia funkcjonowanie urzędu i przyspiesza załatwiania spraw, jednocześnie likwidując uciążliwe kolejki, które przed jego wprowadzeniem budziły powszechne niezadowolenie interesantów, co skutkowało wprowadzeniem go również w filii w Nowogardzie. Odnosnie sytuacji związanej z załatwieniem sprawy Skarżącego wskazać należy, iż urzędnicy zachowali się w sposób prawidłowy co więcej, pomimo iż Skarżący nie miał umówionej wizyty, załatwili Jego sprawę w tym samym dniu w przerwie pomiędzy umówionymi rezerwacjami, co potwierdza, iż sprawę załatwiono w sposób prawidłowy. Nie stwierdzono przy tym, by Skarżący został przez pracownika potraktowany w sposób nieprawidłowy.

W przedmiocie drugiego z zarzutów objętych wniesioną skargą bezsporną jest okoliczność, iż Skarżący przyniósł do urzędu tablice rejestracyjne, których stan (potwierdzony dokumentacją fotograficzną) uniemożliwiał umieszczenie na nich znaków legalizacyjnych. W pierwszej kolejności omówienia w tym względzie wymaga interpretacja przepisu art. 75b ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - prawo o ruchu drogowym, albowiem zdaniem Skarżącego przepis ten umożliwi organowi wydanie znaków legalizacyjnych celem ich samodzielnego naklejenia przez stronę w późniejszym czasie. Interpretacja taka jest niezgodna z wyraźną dyspozycją powołanego przepisu art. 75b ustawy – prawo o ruchu drogowym, jak i § 2 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 13 kwietnia 2012 r. w sprawie trybu legalizacji tablic rejestracyjnych oraz warunków technicznych i wzorów znaku legalizacyjnego (Dz. U. z 2012 r., Nr 481), które przewidują wprost, iż legalizacji tablic rejestracyjnych z urzędu dokonuje organ przez umieszczenie na nich w wyznaczonym miejscu znaku legalizacyjnego. Mając to na uwadze stwierdzić należy, iż pracownik Wydziału posiada ustawowy obowiązek dokonania osobiście legalizacji tablic

rejestracyjnych we wskazany sposób, tj. naklejenie na nich znaku legalizacyjnego i nie ma możliwości pozostawienia tej czynności technicznej do uznania stronie.

Ostatnią kwestią pozostaje odmowa dokonania legalizacji tablic, które były ubrudzone w stopniu, który w uzasadnionej ocenie urzędnika uniemożliwiał ich legalizację (jak wynika z dokumentacji fotograficznej, ubrudzenie występowało najsilniej w miejscu przeznaczonym na umieszczenie znaku legalizacyjnego). W tej kwestii nie stwierdzono, by zachowanie urzędników względem strony było nieprawidłowe. Urzędnicy wskazali w tym względzie Skarżącemu, iż dostarczone przez Niego tablice nie nadają się do umieszczenia na nich znaków legalizacyjnych, wzywając Skarżącego do ich uprzedniego oczyszczenia i proponując w tym miejscu skorzystanie z łazienki znajdującej się w budynku Starostwa. Skarżący odmówił jednakże dokonania powyższego, choć jak wynika z treści samej skargi, czynność ta zdaniem Skarżącego wymagała jedynie użycia chusteczki higienicznej, bowiem w ocenie Skarżącego czynności te powinien za Niego wykonać urzędnik dokonujący legalizacji. Zdaniem Rady stanowisko Skarżącego nie jest uzasadnione. Czynności organów administracji związane z rejestracją pojazdów dokonywane są w ramach obowiązujących przepisów prawa, jednakże wymagają one również określonych czynności związanych z osobą strony wnoszącej o ich dokonanie, które dzielą się na czynności prawne jak i materialnotechniczne. Jedną z czynności materialnotechnicznych jest dostarczenie organowi tablic rejestracyjnych celem dokonania ich legalizacji. Nie ulega wątpliwości, iż obowiązek ich dostarczenia spoczywa na stronie – kwestie rejestracji, gdy strona nie dysponuje tablicami rejestracyjnymi regulują inne przepisy ustawy i rozporządzeń wykonawczych. Konsekwencją obowiązku dostarczenia tablic przez stronę jest konieczność ich dostarczenia ich w stanie nadającym się do dokonania czynności legalizacji, albowiem w przeciwnym wypadku dokonanie czynności legalizacji nie będzie możliwe. Mając to na uwadze stwierdzić należy, iż obowiązek ten spoczywa na stronie wnioskującej o dokonanie legalizacji a nie organie, co czyni kwestię trudności związanych z usunięciem przeszkody polegającej na zabrudzeniu tablic drugorzędą. Mając na uwadze przytoczoną powyżej wykładnię przepisów prawa, stwierdzić należy niezależnie od powyższego na zasadność przygotowania szczegółowej instrukcji opisującej obowiązki interesanta związane z dokonywaniem czynności związanych z rejestracją pojazdów, w szczególności dotyczące wymogu dostarczenia tablic rejestracyjnych celem ich zalegalizowania w stanie czystym, umożliwiającym dokonanie legalizacji.

Mając powyższe na uwadze Rada nie stwierdziła nienależytego wypełniania obowiązków przez Wydział i zatrudnionych w nim pracowników. Nie stwierdzono także, by wystąpiły przypadki niewłaściwego zachowania względem Skarżącego – przeciwnie, pomimo nie podjęcia przez Skarżącego czynności związanych z uprzednim umówieniem wizyty oraz przygotowaniem tablic w stanie nadającym się do ich zalegalizowania, urzędnicy pouczając o obowiązującej procedurze, podjęli czynności związane z rejestracją pojazdu oraz umożliwili Skarżącemu oczyszczenie tablic, z czego Skarżący nie skorzystał.

Mając to na uwadze skargę należało uznać za bezzasadną, o czym należy powiadomić Skarżącego, informując jednocześnie o treści przepisu art. 239 § 1 KPA:

„W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego”.

Opracowała:
Komisja Rewizyjna